

τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων ;
 κεχαρμένοι δ' αἰδαῖς
 δόλιον ἔσχον ἄταν. 530
 πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
 πρὸς πύλας ὠρμάθη,
 πεύκα ἐν οὐρείᾳ
 ξεστὸν λόχον Ἀργείων
 καὶ Δαρδανίας ἄταν
 θεᾷ δώσων 535
 χάριν ἄζυγος, ἀμβροτοπόλου
 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνιοισι, ναὸς ὡσεὶ
 σκάφος κελαινὸν, εἰς ἔδρανα
 λάϊνα (δάπεδά τε φόνια πατρίδι)
 Παλλάδος θέσαν θεᾶς. 540
 ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
 νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν,
 Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
 Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ' 545
 ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
 βοᾶν τ' ἔμελπον εὐφρον'. ἐν
 δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
 ἔδωκεν παρ' ὕπνῳ. 550
 ἐγὼ δὲ τὰν ὄρεστέραν
 τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
 Διὸς κόραν [Ἄρτεμιν] ἔμελπόμαν
 χοροῖσι· φοινῖα δ' ἀνὰ 555
 πτόλιν βοᾶ κατεῖχε Περ-
 γάμων ἔδρας· βρέφη δὲ φίλι-
 α περιπέπλους ἔβαλλε μα-
 τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
 λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἄρης, 560
 κόρας ἔργα Παλλάδος.
 σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι